

בס"ד ט' אדר ב' ה'תשע"ו
 הדלקת נרות - 17:32
 צאת השבת - 18:23
 רבנו תם - 19:06
 שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 809
 @ שבת זכור - מוציאין ב' ספרים.
 @ ביום רביעי יג' אדר ב', "תענית אסתר" (סיום הצום 18:18).
 @ ביום חמישי יד' אדר ב', "פורים דפרזין".
 @ ביום שישי טו' אדר ב', "שושן פורים".

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידון: "וואפר שפואל"
 (שמואל א' טו)
 מיום שישי הבא - "שעון קיץ"

פרשת ויקרא ש"ב זכור

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 לתת "זכר מחצית הקפה"
 לארגון "אברהם יגל"
 מעייני הפרשה:

☞ הקב"ה מצווה את משה על הקרבת הקורבנות השונים המובאים כנדבה או כחובה.
 ☞ פירוט סוגי הקורבנות: עולה, מנחה, שלמים, חטאת או אשם.
 ☞ "ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר" הגמרא ביומא לומדת מכאן שאדם שרוצה לדבר עם חברו **קודם כל יקרא לו בשמו** ואח"כ ידבר איתו כמו שה' קרא למשה ואח"כ דיבר איתו, וכן רש"י אמר "ויקרא" זו קריאה של חיבה, ולכן לומדים גם שאדם יקרא לחברו דרך חיבה ואז גם ישמע לו ויקבל דבריו. **ויקרא** ראשי תיבות ודרך ארץ ראוי קודם יקרא. ומכאן לומדים מוסר השכל בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו לנהוג כך תמיד **וירבה שלום בעולם**. (החידוש היומלי)
 ☞ "אדם כי יקריב מכם קרבן לה'
 בזוהר הקדוש כתוב שכאשר אדם מל את בנו נחשב לו כאילו הקריב קרבן, ואפשר לרמוז; אדם' כי יקריב' = סופי תיבות גימטריא 'בן', **מכם**=ב' אשר מ'קיים מ'ילה. וכן הגמרא בסוטה אומרת שאדם שפל רוח ועניו נחשב לו כאילו הקריב את כל הקרבנות שנאמר "זבחי אלקים רוח נשברה", וזה רמוז כאן **אדם**=**אברהם ז"ד משה**, אברהם שאמר "וואנכי עפר ואפר", משה שאמר "ונחננו מה", דוד שאמר "וואנכי תולעת ולא איש".
 ☞ **"וירכו עליהם ע"ל האש"**
 אלו עצים לא נשרפים במערכה ומדוע? כל העצים כשרים למערכה **חוץ מגפן וזית** בגלל שיש להם פירות משובחים.
 ☞ **"שיאור"**
 שאור מרמז על **יצר הרע** ("מי מעכב? שאור שבעיסה") ו"דבש" מרמז על **תאוות**. את הדברים הללו אי אפשר להקריב לפני ה' יתברך אלא רק בתור "קרבן ראשית" - בהתחלה, כאשר אדם מישראל מבקש להרגיל עצמו בעבודת הבורא, יכול הוא להשתמש גם במקצת פניה עצמית ושאר כוונות, כדרך שאמרו חכמינו: "לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה יבוא לשמה".
 ☞ **"והיה כי יהטא ואשם"** = תיבת "ואשם" - נוטריקון: שלושת אלפי מאתיים נשמונים=3280). זהו רמז למלאכי חבלה שמכים את הרשעים.

☞ **"והפשיט העולה"**
 כשיש כסף רב, העושר גורם לגאוה. אבל אדם צריך לדעת שכל אחד הוא עני למפרע. חז"ל אמרו אדם שיש לו 100, רוצה 200. יוצא שככל שמרוויח ככה גם חסרונו. גילה הרב ברמז לגבי עני למפרע. שאותיות ע.נ.ג.י תמיד באות לפני אותיות כ.ס.ף. **להזכיר לעשיר הגאה את עניותו למפרע**. (ב. בר דין הי"ו)
 ☞ **מילהא דבדיחותא לפורים**.
 ☺ את כל החגים היהודיים אפשר לסכם כך: "אויבנו ניסו להשמיד אותנו, אבל אנחנו ניצחנו! **יאללה בואו נאכל משהו**".
 ☺ פעם באולם בבני ברק לוקח אב החתן את המיקרופון ומכריז שעל מנת שהמשפחות יכירו, משפחת החתן מתבקשים לעבור לצד ימין של האולם, ומשפחת הכלה לעמוד בצד שמאל. מיד האולם נחלק לשניים. חצי מהקהל נעמדים בצד ימין וחצי בצד שמאל. אז פונה בעל השמחה לצד השמאלי ומבקש: "כל מי שעומד בצד שמאל מתבקש לצאת. זה בר מצוה כאן...!"
 ☺ הארנק שלי הוא כמו בצל. כשאני מסתכל עליו, בא לי לבכות.
 ☺ **סגולה לשינה**: הרב והרבנית יצאו מהבית לחתונה והשאירו את הילדים הקטנים עם האומנת. כשחזרו נדהמו לגלות כי במרכז השולחן פתוחה גמרא גדולה ועליה ישן התינוק. "מה קורה פה?! שאלו. פשוט, ענתה האומנת, 'התינוק לא הצליח להירדם בשום אופן וצרח בלי הפסקה. באותו רגע נזכרתי שכל פעם שהרב פותח את הספר הזה הוא מיד נרדם. ואכן הסגולה המיוחדת עבדה יפה. גם התינוק נרדם מיד..."

☺ **נטילת ידיים**: כשנפטר אחד מן הגנבים שהיה כייס מפורסם בעירו נתבקש הרב להספידו. עלה הרב על הבמה ואמר: "יש ללמד זכות על הנפטר, שהרי מעולם לא הלך ד' אמות בלי נטילת ידיים..."

פינת הניבים והפתגמים
מזל"ט = ראשי תיבות של המילים "מזל טוב" וכן **"מטוס זעיר ללא טייס"**
דוגמה: צה"ל חיסל מהאוויר מבוקש פלסטיני בעזה בדיקוק ביום ההולדת שלו. דובר צה"ל בתגובה "בסה"כ רצינו למסור לו מזל"ט"

כרכות ואיחולים לפסיים לזיקון מלכה הרפ"ט
 הרב שלמה ורביקה דויד הי"ו בהגיע הבן דוד נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה, שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בכל דרכיו ומעשיו. וברכה והצלחה לשמואל וביבי דויד הי"ו וליהודה וכני יעקובי הי"ו שירונו נחת מכל יוצאי חלציהם.

הסידור ממשל מדרד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הלבנת פרשת זכור
דרשו חכמים: זכור - בפה; לא תשכח - בלב.
א. המשנה במסכת מגילה (כט) כותבת שצריך לקרוא פרשת "זכור" סמוך לפורים כדי לסמוך את מחיית עמלק למחיית המן (לשון רש"י) כדכתיב הימים האלה "זכרים ונעשים".
ב. מוציאין ב' ספרים וקורין בראשון שבעה עולים בפרשת השבוע, אומרים חצי קדיש, והמפטיר קורא בספר שני בפרשת כי תצא - "פרשת זכור" ואומר חצי קדיש, ומפטירין הספרדים "ויאמר שמואל", וגומרין התפילה כשאר שבתות.
ג. פרשת זכור חייבים לקרוא מדאורייתא, (שולחן ערוך סעי' ז) ויש אומרים שפרשת פרה גם כן חיובה מהתורה, ולכן יזהר הקורא לקרוא בקול רם כדי שישמעו כל הקהל ויכוונו לצאת ידי חובה וגם הש"ץ יכוין להוציאם ידי חובתם.
ד. טוב לקרוא בספר התורה הכשר והמהודר שיש בבית הכנסת. וטוב שכל אחד ואחד ישתדל לשמוע קריאת פרשת זכור בספר תורה ובניגון לפי מנהג עדתו.

"בניד כשחילי זתים" - חינוך
חינוך בפורים - לא מנפצים את שמחת הפורים נפצים וכלי משחית לפורים, הם דבר מאוד מסוכן. במשך שעות היום נשמעים פה ושם פיצוצים שלא היו מבטיחים גם טיל סקאד, הגורם לבהלה ופחד במיוחד אצל זקנים, נשים, וקטנים, שאינם מודעים למצוה הרעשנית החדשה, שנחתה עליהם כרעם ביום בהיר, בלי שום הכנה כדרך שאר המצוות מדין חינוך. רבותינו ז"ל אמרו: המבעית (המבהיל) את חבירו, פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים. (קידושין כד) וכן נפסק להלכה בשו"ע חו"מ סימן ת"כ סעיף לד. גם רבי יהודה החסיד כותב (בספר חסידים מד): אם ציער אדם כאילו ציער עולם מלא; שכן כל מה שיש בעולם יש באדם (אדם הוא עולם קטן - תנחומא פקודי ג) אפילו אם ציערו בכל שהוא, על כל צער וצער שהוא מצער חבירו יענש בדי שמים. אם כן, מי מוכן לקחת על עצמו אחריות כבידה, ובמיוחד חינוך ילדינו שעומד במבחן של עבירות שבין אדם לחברו, שאנו עדים להרבה מקרים שילדים מבהילים את חבריהם בכוונה תחילה בפיצוצים נוראים. כל אבא אחראי ישמור על ילדיו מסכנות ואסונות, שומר נפשו ירחק.

השנה כלנו מתארגנים לתת "זכר למחצית השקל" לחיזוק העלון "אברהם יגל" המזכה את הרבים

ניתן להעביר "מתנות לאבינוים" ולמשפחות נזקקות בפורים ותזכו למצוות בו ביום. **משה 050-9435597**

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

קריאת המצילה לנשים וצעירות
מפי אברך ירא שמים תתקיים בע"ה בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3, יבנה. **ביום רביעי** בשעה 20:00 **וביום חמישי** בשעה 09:30. **כולן מוזמנות.**

קריאת המצילה לנשים וצעירות
מפי אברך ירא שמים תתקיים בע"ה בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3, יבנה. **ביום רביעי** בשעה 20:00 **וביום חמישי** בשעה 09:30. **כולן מוזמנות.**

לזיכוי הרבים:
לפי בקשת הקהל קבוצת אברכים תלמד **בליל פורים כל הלילה עד הניץ**. המעוניין להחזיק אברך שילמד לזכותו לרפואת ולהצלחת משפחתו. אפשרי מכספי מעשר. **פרטים: ר' עמנואל 054-8478153**

מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו
יה"ר וטיבה מוסאי הי"ו חיים וידינה בן-סימון הי"ו לנישואי אביחי עם רחלי מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

פארסה משחית
לזיכוי הרבים נפתחה עמדת מחשב "קובי הכישרון" בכולל "נחל ליאור". אפשרות להאזנה ולהטענת שיעורים והרצאות מפי גדולי הדור בכל הנושאים לשמיעה בדרך ובבית.

פארסה משחית
לזיכוי הרבים אסף והתילה יצחק פור להולדת הבת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה ותרונן נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה למנשה ודבורה יצחק-פור וליוסי ורחל עמר

פארסה משחית
לזיכוי הרבים קריאת המגילה אחרונה לפני שקיעת החמה, תתקיים בפורים ביום חמישי בשעה 16:30 בבח"כ "עזרא הסופר" ברח' גיבורי החיל, יבנה. **פרטים: שלום אלקיים 050-6285220**

שבת שלום זמבודק

בריאות והחלמה איתנה: שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זדה בן פרידה הי"ו באבא באבאי בן מורורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו	לעילוי נשמות: הרה"ג יוסף-מיכאל אברג'ל בן יונה ז"ל שם-טוב נאמן בן סולטנה ז"ל לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל חיים חייקה' טחלוב בן שירון ז"ל גואל רחמני בן שרה ז"ל יוסף דוקרק בן רחל ומשה ז"ל איטו אבוטובל בת שמחה ז"ל יצחק שלומי בן דבורה ז"ל	לעילוי נשמות: הרה"ג יוסף-מיכאל אברג'ל בן יונה ז"ל שם-טוב נאמן בן סולטנה ז"ל לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל חיים חייקה' טחלוב בן שירון ז"ל גואל רחמני בן שרה ז"ל יוסף דוקרק בן רחל ומשה ז"ל איטו אבוטובל בת שמחה ז"ל יצחק שלומי בן דבורה ז"ל	לעילוי נשמות: הרה"ג יוסף-מיכאל אברג'ל בן יונה ז"ל שם-טוב נאמן בן סולטנה ז"ל לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל חיים חייקה' טחלוב בן שירון ז"ל גואל רחמני בן שרה ז"ל יוסף דוקרק בן רחל ומשה ז"ל איטו אבוטובל בת שמחה ז"ל יצחק שלומי בן דבורה ז"ל
---	--	--	--

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות פורים וקריאת המגילה

א. הכל חייבים בקריאתה של המגילה, אנשים, נשים וגרים. ולכן הנשים שאינן יכולות לבוא לבית הכנסת לשמוע מקרא מגילה מהש"צ, או שאינן יכולות לשמוע קריאתה היטב מפי הקורא, מפני הפרעות שבבהכ"נ במקום שמכים המן וכיו"ב, חייבות לשמוע קריאתה היטב מפי אדם הבקי בקריאתה.

ב. קטנים שלא הגיעו לחינוך אין להביאם לבית הכנסת, שהם רק מבלבלים את השומעים החייבים בקריאתה. והמביאים לבית הכנסת, חטא רבים נשא. ולכן על כל גבאי בתי הכנסת לעמוד על המשמר להשגיח בעין פקוחה שלא יפריעו הקטנים בהכאות המן ברעשנים ובאקדחי פורים, ופיצוצים אחרים (קפצונים), הגורמים להפרעות הסדר בבית מקדש מעט, וגרימת מניעת שמיעת מקרא מגילה כהלכה לאנשים המחוויבים בה.

ג. על הש"צ לעורר את הקהל לכווין לצאת ידי חובת מקרא מגילה, וגם הוא יכוון להוציאם ידי חובה, שמצוות צריכות כוונה.

ד. בליל פורים נכנסים לבית הכנסת בבגדי יום טוב, ואומרים מזמור "על איילת השחר" לפני תפילת ערבית, שהוא מעניין היום, ובתפילת ערבית יאמרו "ועל הניסים" אף על פי שעדיין לא קראו המגילה.

ה. צריך לדקדק היטב בקריאת המגילה לבד ידלג אף תיבה אחת ממנה, כי רבו הפוסקים הסוברים שאם חיסר אפילו תיבה אחת מהמגילה לא יצא ידי חובתו. ועל כן ישתדל הקורא לבטא היטב כל מילה כדי שכל הציבור ישמעו ויצאו ידי חובת מקרא מגילה. ובמקום שילדים מרעישים באמירת המן וכדומה, על הש"ץ להמתין עד שיעבור הרעש, ולחזור התיבה ההיא כדי להוציא מי שלא שמע התיבה כראוי.

ו. אסור לדבר בעת קריאת המגילה עד לאחר הברכה האחרונה. ואם עבר השומע את הקריאה ודיבר דברים אחרים בעוד שהקורא ממשיך בקריאתו, לא יצא, וצריך לחזור ולקרוא מאותו פסוק והלאה. ויכול לומר כמה תיבות שהחסיר, מתוך החומש כשאין תחת ידו מגילה כשרה.

ז. מצווה לתת מתנות לאביונים ביום הפורים, דהיינו מתנה אחת לכל אביון, שבסך הכל חייב לכל הפחות שתי מתנות לשני אביונים. ויוצאים ידי חובה בין בנתינת מעות, בין בתבשיל, או דבר מאכל אחר. ומן הדין די בנתינת פרוטה אחת לכל אביון. וירא שמים יתן בעין יפה ובסבר פנים יפות, והנה שכרו אתו ופעולתו לפניו.

ח. מצוה להרבות בסעודות פורים. ויוצאים ידי חובה בסעודה אחת. ומן הדין אין סעודת פורים צריכה פת, אולם נכון לחוש לכתחילה לדעת הפוסקים הסוברים שצריכה פת.

ט. מה שנוהגים להתחפש וללבוש פרצופים ומסכות בפורים, אין כל איסור בדבר, אולם אסור באיסור מוחלט לאיש ללבוש שמלת אישה, וכן לא תלבש אישה בגדי איש, גם ביום פורים.

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פרשת ויקרא

"וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו". **וסמך** אותיות **ומסך**, דהיינו שומר ענינו מכל רע. **וסמך ידו על ראש**=ר"ת **עיון** דהיינו שבאה עבירה של "ולא תתורו" ישחק אותה **עיון** וכך ינצל ואם לא עשה כך בידו, **וסמך ידו על ראש**=ס"ת **פושל** הוא בעבודת ה'. "נגרש כרמל תקריב את מנחת בכוריד" דהיינו רמז לכח הדיבור **כרמל** אותיות **מרכל**, **תקריב את מנחת**=ר"ת **אמת** שאדם דוחה מעליו זה המרכל מה טענתו? אני לא משקר אני דובר אמת ועוד יאמר לו **לך מר** מה שאתה מוציא מפיך. ואומר רש"י לכן נקראות **המלילות** כרמל. התיבה המלילות טומנת בתוכה את התיבות **מילות לה** וגם **מלל** דהיינו הקלטה אל תקרי המלילות אלא **העלילות**. נאמר בפרקי אבות: "עין רואה ואוזן שומעת וכל דברך בספר נכתבים", דהיינו האדם בפיו כותב את ספר חייו ושום מילה לא נעלמת. "תקריב את מנחת בכוריד"=ס"ת **כתבת**. יש רמז לגאווה וכל **קרנ** מנחתך במלח **תמלח** ולא תשבית=ר"ת **קומתו** של האדם ואל ינסה לקחת מקומו של האחר ולהתגאות עליו וקל וחומר שלא לביישו ברבים. "**ולא תשבית**" אותיות **ולא תביש**... "ואם תקריב אביב קלוי באש". בעוונותינו אין קורבנות, יש "ונשלמה פרים שפתינו" **תפילה** וצריך לבו נקי משנאה ומחלוקת לשון הרע ורכילות. **קלוי** אותיות **לקוי** בדברים הנ"ל **אביב קלוי באש**=ר"ת **אבק** לשון הרע. ישנו פסוק "מכה רעהו בסתר" אומר רש"י זהו לשון הרע. **ומלק** אותיות **קולם** ממול ערפו דהיינו מאחורי גבו מדברים עליו. ויש תשובה בפסוק, "ייתנו קולם בבכי חרישי" יבוא דבר שבחשאי ויכפר על דבר שבחשאי. ידוע שעם ישראל צאן מרעיתו של-ה' יתברך ודבר ראשון שרוצה שתהיה אחדות בעם וכשאין אחדות ויש מחלוקות, יש הרבה דרכים למקום לאחד אותנו. ישנו רמז בפסוק "ושחט את בן הבקר" דהיינו **שהלבין פניו** של האחר או הוציא עליו שם רע וכדומה או בקבוצה שתופסים את אחד החברים החלשים. על המזבח **סביב** אשר=ס"ת **חבר**. "וזרקו את דמו על המזבח" דהיינו על השולחן שיושבים, אזיי נשלחים מרעין בישיין בכל מיני צורות. "הדם על המזבח סביב"=ס"ת **מחבל**. ולהיכן הוא שייך? "פתח אוהל מועד" אל תקרי **פתח** אלא **פת"ח**. ואיך נוכל להינצל מהם? נשמור את פינו כי הלשון היא תער ששוחט בקלות. "והנתורת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים באשי ה'", **והנתורת** אותיות **ותן תורה**. "מן המנחה" ידוע שבתורה כתובים כל המצוות וכל אדם צריך להרגיש בכל מצווה כאילו היא מנחה ויעשה ברצון ובכוונה המובחרת ביותר. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

אבי עליו השלום, נפטר לפני כחמש שנים. הוא היה צדיק ותלמיד חכם במלוא מובן המילה. בעיר בה נולדתי הוא הרביץ תורה לעדרים, פקד בתי כנסיות והגיד שיעורים במשך עשרות שנים, היה לו חן וקסם כובשי לב. מעולם לא הרים קולו, מעולם לא כעס ולא הקפיד, גם כשעלבו בו אינשי דילא מעלי. מאות ואולי אלפים בעיר הולדתו היו משומעי לקחו ואהבו אותו אהבת נפש ממש. הוא גידל אותנו ארבעה בנים ושש בנות, בצניעות ובהסתפקות במועט, כשעל לשונו שגורים ללא הרף משפטים רוויי אמונה ויראת שמים, עם המון מוסר בסיסי. "לוותר, להעלים-עין, לא להקפיד, לאהוב אהבת חינם, להקדים שלום לכל אדם, לתת צדקה עם חיוך על הפנים", במילים כאלו היה מרדים אותנו. שלא לדבר על סיפורי צדיקים על שולחן השבת, אותם היה מספר בנועם שית, עם עיניים בורקות ולב מתרוגן. כן, כולנו גדלנו בישיבות קדושות, אבל מורה הדרך שלנו, פוסק ההלכות ומעצב ההשקפות היה אבא, שאישיותו הנעימה השרתה בנו ביטחון, מימיות ואהבת השם. במפתיע, בהיותו בן 65 בעודו עומד על התיבה בליל שבת קודש, הוא התמוטט. הצוות הרפואי ביצע בו החייאה והבהילו לחדר מיון. לאחר בדיקות מדוקדקות הרופאים בישרו שהמחלה פרצה גבולות. עברו עליו שנתיים של טיפולים קשים וייסורים איומים. הוא קיבל זאת באהבה, מודה להשי"ת, ובשארית כוחותיו מסר שיעורי מוסר באחד הכוללים. מאות רבות ליוו אותו בדרכו האחרונה, ואנחנו בניו ובנותיו היינו שבורים ורצוצים, מדוע? כי אבא היה גם הרב שלנו, המדריך לחיים, מעצב ההשקפה ומנווט ספינת החיים. במהלך השבעה שמענו מאות סיפורים מרגשים על מעשיו וחסדיו הנסתרים, כמו על גדלותו התורנית. חזרתי לעיר מגורי אחרי השבעה, עם חלל ענק שנפער בקרבי. את מי אשאל? מי יורה הדרך? כמלמד בתלמוד תורה מלאכת קודש שכה אהובה עלי - ניצלתי עד תום את רעינות המוסר ומעשיו הטובים של אבא, וסיפרתי על כך לחניכי תלמידי כיתה ה' היקרים. היה ברור לי שזה תורם לעילוי נשמתו ועושה לו נחת רוח. כך גם מצאתי נחמה בהתרפקות על חוכמתו וחסדיו. שנה אחר כך, בליל תשעה באב, חשתי רע עד עילפון. הובלתי לבית החולים ושם התבשרו אשתי ואחי כי תקף את גופי סוג של חיידק טורף קטלני. יום רדף יום, ומערכות הגוף שלי קרסו זו אחר זו, והרופאים הכינו את ילדי ובני המשפחה לנורא מכל. "הוא מחובר למכשירי החייאה, מונשם, מוזן ע"י צנרת מיוחדת, נעשה הכל להאריך את חייו, אבל רק אחד למיליון חוזר לחיים...". במשך למעלה מחודש ימים הייתי חסר הכרה נשען על חסדי השי"ת בעזרת המיכשור הרפואי. תפילות בני הקטנים ואחי ואחיות - קרעו שחקים. אשתי היתה שבורה לחלוטין ופחדה לחשוב על אלמנות ויתמות רח"ל. הנס ירד בסולם משמים. חזרתי אט אט להכרה, התרופות - ברחמי המרובים - פעלו פעולתן, החיידק הטורף ניטרף, לא לחלוטין אומנם, אך מכאן ואילך החל תהליך שיקום. חברת הביטוח הודיעה לי הודעה משמחת, פחות או יותר בזה הלשון: "מכובדנו, המחלה המדוברת מזכה אותך בשנת שיקום מלאה, שתכלול תוספת של 50% לשכרך הממוצע. בתום השנה יחליטו הרופאים המומחים אם הנך זכאי לשנת שיקום נוספת בתנאים הני"ל". לא יאומן כי יסופר. משכורת הממוצעת שעמדה על 8.000 ש"ח בחודש, קפצה ל-12,000 ש"ח, תוספת נכבדה למי שמטופל בשבעה ילדים ועל צווארו משכנתא כבדה למדי. מחד, שמחתי על תוספת השכר, ומאידך כאב לי להיפרד מתלמידי לזמן כה ממושך. מנהל הת"ת חיבקני בחום איחולי החלמה והוסיף: "בישנה הבאה אני ממתין לך. אתה חסר לכולנו". חודשי השנה התגלגלו להם ביעף. מרבית הזמן נחתי

עשיתי ספורט, וטופלתי בתרופות מתאימות כדי לחסן את מערכות הגוף. לקראת תום השנה בוצעו בי בדיקות מתאימות שלאחריהן הגיע מכתב מחברת הביטוח: "מכובדנו, הינך זכאי לשנת שיקום נוספת באותם תנאים. אך אם תחליט שהנך רוצה לחזור לעבודתך, תאבד את זכאותך". במילים פשוטות, אחזור לשכרי הידוע והמוכר, ואאבד 4000 ש"ח כה נצרכים. מה עושים? מאד רציתי לשוב לעבודה, לאווירה הלמדנית, לשיחות החינוכיות, לקשר עם ההורים. מנהל הת"ת היה על הקו: "דוד, אני ממתין לאישורך, בעוד יומיים עלי לסגור את הרכב הסגל, שנת הלימודים נפתחת בשעה טובה, אתה ממשיך כרגיל עם כיתה ה'. אז אתה חוזר יקירי?". היססתי. שתקתי. "אתן לך תשובה סופית מחרתיים. בסדר?". המנהל הסכים. "תזדרזו, אל תשכח אנחנו זקוקים לך מאד". לאן לפנות? את מי אשאל? מה נכון לעשות? מחד, השיקום חשוב ושכרו הנאות בצידו, מאידך בער בי רצון עז לחזור לחנך תשב"ר, אבל לאבד 4000 ש"ח בחודש? לא חבל? יומיים אחר כך. אחרי התפילה עליתי על מכוניתי ונסעתי צפונה לכיוון עיר הולדתי. השעה היתה 11.00 בבוקר כשכנסתי בשער בית העלמין, ונעתי לכיוון קברו של אבא. ניצבתי מול הציון, הדלקתי נר נשמה והתחלתי ללמוד משניות ואחר כך קראתי תהילים. אחרי חצי שעה עם עיניים דומעות ביקשתי "אבא, אתה מאד חסר לי, וכרגע אני במערבולת של בלבול, תמיד הארת את עיני. תמיד סימנת לי את הדרך. אנא התפלל עלי ובקש מן היושב במרומים שיפתור לי את הדילמה, האם להישאר בשיקום עם המשכורת השמנה, או אולי להצטמצם בשכר ולחזור לחנך את ילדי ישראל. אבא! מה עושים?". פניתי לכיוון מכונית, בעודי מביט בנר הנשמה ובשלהבת הנבלעת בבוהק החמה. שרגא בטיהרא מה אהני ליה: התנעתי והמכונית נעה באיטיות, והנה לנגד עיני יהודי מזוקן חבוש קסקט, מבוגר, כפוף משהו צועד לאיטו, והוא מסמן לי "עצור". "תסלח לי אדוני אולי אתה יודע היכן קברו של הרב יוחננוב?". "כן", השבתי וירדתי מן המכונית. "הרב הוא אבא שלי...".

"אבא שלך?" פער האיש שתי עיניים תמהות. צעדנו באיטיות לעבר הקבר. האיש המבוגר היח מצחו על השיש הצונן, לחש פסוקי תהלים ומפעם לפעם אמר "תודה כבוד הרב, תודה, תודה, תודה". הסקרנות איימה לבלוע אותי והמתנתי שיסיים. "מאין כבודו מכיר את אבא?" שאלתי. האיש לחץ את ידי בחום ואמר "לפני 23 שנים היה לי בן, בני יחיד. גילו היה אז עשר. ילד שובב ללא תקנה. לא ממושמע, לא לומד, חסר רסן. הייתי מיואש, שבור ממנו, ומנהל הת"ת איים לזרקו. הרב יוחננוב, אבא שלך שלימד בכיתה אחרת, הוא פנה למנהל וביקש 'תן לילד עוד סיכוי, אני אטפל בו'. אמר ועשה. בני הוקפץ לכיתה הרב, ומכאן ואילך אביך הפך למורו, וחברו. והילד, אחרי שנתיים הפך לנופת צופים. כיום הוא אברך חשוב אבא לארבעה ילדים... יש לי הרבה נחת ממנו. היום בבוקר קמתי עם דחף פנימי להודות ולהכיר תודה לרב יוחננוב על שהציל את בני... שעתיים נסיעה ושלוש אוטובוסים לקחה לי הדרך. אבל הכל שווה כדי להודות לאביך שעשני מאושר, ובזכותו יש לי דור ישרים, אתה מבין חביבי?" הפלאפון שלי צלצל, הבטתי על הצג המנהל. "כן כבוד המנהל?". "מה החלטת דוד, אתה חוזר?". "בוודאי שאני חוזר, ועוד איך אני חוזר... באושר אני חוזר". החזרתי את היהודי היקר לעירו, לא לפני שאמר לי "הייתי בהלוויה של הרב לפני חמש שנים, וזו הפעם השניה שאני כאן... רגלי נשאו אותי לכאן, לבי נשא אותי", ואני הזכרתי לו שצדיקים גדולים במותם, הרבה הרבה יותר מבחייהם. (קובי לוי הי"ו)